

Hoofdpunten uitvoeringstoets

- Het college vindt dat er een volledig nieuwe wet had moeten worden gemaakt, met 1 op 1 implementatie. Het huidige voorstel biedt te zeer een vermenging van 'oud' en 'nieuw', en houdt mede daardoor niet eenduidig te terminologie van de richtlijn aan. Dit levert gelegenheid op voor a contrario redeneringen. De effectiviteit van de wet komt daardoor in gevaar.
- In het wetsvoorstel ontbreekt een lijn voor welke bevoegdheden aan de minister worden toegekend, en welke bevoegdheden aan het college, terwijl ook een eenduidige lijn ontbreekt als het gaat om de vraag wat op AMvB-niveau en wat op wetsniveau wordt geregeld. Een eenduidige bevoegdhedenverdeling is wenselijk.
- Veelvuldig wordt gebruik gemaakt van de figuur van de AMvB of de Ministeriële Regeling, waar de richtlijnen beoordelingsruimte laten voor de toezichthouder. Maatwerk wordt daardoor moeilijker, slagvaardig optreden eveneens.
- In het wetsvoorstel wordt gekozen voor een limitatieve opsomming van mogelijke geschillen die kunnen worden voorgelegd aan het college. Het college voorziet dat dit leidt tot een veelheid aan bevoegdheidsvragen en dat deze bevoegdheid daardoor niet effectief door partijen kan worden aangewend. Een generieke geschilbeslechtsingsbepaling zou eenvoudiger en veiliger zijn.
- Diverse definities zijn niet conform de richtlijnen en brengen het bereiken van de doelstellingen van de wet in gevaar. Dit is met name het geval bij de definitie van 'openbare telefoondienst', die zodanig is dat CPS-aanbieders niet meer vallen onder de werking van de Tw. Het college vindt dat hier alsnog in moet worden voorzien.
- Hoofdstuk 5 dateert van het begin van de vorige eeuw en is reeds lang verouderd, maar wordt niet gewijzigd. Technologieneutraliteit geldt daardoor niet als het gaat om gedogen. Het college pleit er daarom voor om snel ook Hoofdstuk 5 in lijn met de richtlijnen te brengen.
- De leesbaarheid schiet tekort, met name van een van de belangrijkste hoofdstukken (hoofdstuk 6). Hierdoor is niet duidelijk of kan worden gegarandeerd dat eindgebruikers toegang hebben tot voor hen essentiële diensten en dat zij andere eindgebruikers kunnen bereiken. Het college vindt dat verheldering noodzakelijk is.
- De invulling van kostenoriëntatie kan per situatie verschillen. Echter, het wetsvoorstel kent alleen directe kostencausaliteit en laat geen ruimte voor andere beginselen, zoals evenredigheid en proportionaliteit. Volgens het wetsvoorstel kan dat laatste uitsluitend in uitzonderlijke omstandigheden en is dan een aparte Ministeriële Regeling nodig. Het college acht dit in strijd met de richtlijn.
- De Universele Dienstenrichtlijn is onvoldoende geïmplementeerd. De wet is nu toegeschreven op KPN als leverancier van de UD-dienst, die derhalve de komende jaren voortdurend profijt kan blijven trekken. Het college vindt dat ook andere partijen dan KPN in aanmerking moeten kunnen komen om de UD-dienst te leveren.